

BỒI BÚT.

Chế độ nào làm con tim xiên xẹo
Miếng cơm thừa khiến ngòi bút bẻ cong
Đã bao năm miệt mài cơn mê ngủ
Đám dân lành cầu một chút nghĩ suy
Nhưng tất cả đều rơi vào câm lặng
Theo đóm ăn tàn hèn nhát đáng khinh
Không phải vô tình cúi đầu an phận
Cầm đồng tiền phải rao bán lương tâm
Tung hô lũ bán nước cướp đường
Mặc dân tình buồn đau khóc hận
Có phải chẳng con tim khối óc
Chỉ là mớ tàu hủ hèm chua
Cong lưng bưng bọ cõng loài gian ác
Hãm hại người lành không chút nương tay
Đất nước điêu tàn bởi hàng lang sói
Sao đành tâm mở miệng hát ca hoài
Nhìn giang sơn gấm vóc trải bao đời
Nay lần hồi thâu tóm vào tay giặc
Ngòi bút vong nô lại chấm mực bẩn

Tự họa mình một lũ hèn gian !

PHAN NGHĨA .